ECLI:LV:AT:2022:0325.A420280620.5.L
Lieta Nr. A420280620, SKA-446/2022
Administratīvo lietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS
Rīgā 2022.gada 25.martā

[1] Senātā saņemta SIA „Lejaskrāces" kasācijas sūdzība par Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 14.maija spriedumu. Tiesa noraidīja pieteikumu par Gulbenes novada pašvaldības iepirkumu komisijas 2020.gada 23.novembra lēmuma Nr. GNP 2020/90 atzīšanu par prettiesisku daļā, ar kuru iepirkumā „Ziemassvētku dāvanu (saldumu paciņu) piegāde" (identifikācijas numurs GNP 2020/99) par uzvarētāju atzīts cits pretendents, un nemantiskā kaitējuma 500 *euro* atlīdzinājumu. Tiesa atzina, ka pretendentu piedāvājumi vērtēti atbilstoši nolikumā noteiktajai kārtībai. Kvalifikācijas atbilstības pārbaude veikta augošā secībā, sākot ar piedāvājumu ar viszemāko cenu. Tā kā trešais lētākais piedāvājums atbilda visām nolikuma prasībām, tā iesniedzējam pamatoti piešķirtas līguma slēgšanas tiesības. Dārgāku piedāvājumu atbilstība kvalifikācijas prasībām vairs netika vērtēta, jo atbilstoši nolikuma vērtēšanas kritērijiem līguma slēgšanas tiesības bija piešķiramas pretendentam, kura piedāvājums ir ar viszemāko cenu. Lai arī pasūtītājas lēmumā tas tiešā tekstā nav norādīts, no lēmuma ir nepārprotami saprotams, ka pieteicējas piedāvājums salīdzinājumā ar uzvarētāju ir zaudējis kritērijā – zemākā cena.

[2] Kasācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa pārkāpusi prasījuma robežas, jo pieteicēja lūgusi taisīt spriedumu par procesuālā pārkāpuma konstatēšanu. Pasūtītāja lēmumā, ar kuru noteikts uzvarētājs, neesot norādījusi visu Publisko iepirkumu likuma 9.panta septītajā un trīspadsmitajā daļā noteikto informāciju.

Senatoru kolēģija vērš uzmanību, ka tiesiskās sekas pieteicējai rada tieši pasūtītājas lēmums, ar kuru par uzvarētāju iepirkumā atzīts cits pretendents. Tas arī ir tas, kas šajā lietā ir pārbaudāms. Šīs tiesiskās sekas ir tādas, ka pieteicēja nav atzīta par uzvarētāju un pieteicējai nav piešķirtas iepirkuma līguma slēgšanas tiesības. Tātad pasūtītājas lēmums attiecībā pret pieteicēju ir negatīvs administratīvais akts (tāds, kas pieteicējas tiesisko situāciju nemaina). Tomēr tas nekādi nenozīmē, ka pieteicējas piedāvājums nav vērtēts. Kā to pareizi atzinusi rajona tiesa, pieteicēja iepirkumā nav uzvarējusi, jo tā nav piedāvājusi zemāku cenu par uzvarētāju, kura piedāvājums bija atbilstošs visām nolikuma prasībām. Šādos apstākļos nav būtiski, vai pieteicējas piedāvājums atbilda citām prasībām, jo pieteicēja nevarēja iepirkumā uzvarēt piedāvātās cenas dēļ.

[3] Pieteicēja nepamatoti norāda, ka no tiesas 2021.gada 23.marta lēmuma, ar kuru ierobežotas pieteicējas tiesības iepazīties ar uzvarētāja piedāvājumu, nav saprotams, kuri dokumenti vai kura daļa pēc nolikuma ir komercnoslēpums vai ierobežotas pieejamības informācija. Lēmumā ir skaidri norādīti dokumenti, kuriem noteikts ierobežojums, un tiesību normas, no kurām šāds ierobežojums izriet.

[4] Kasācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa nepamatoti atzinusi pieteicējas neierašanos uz 2021.gada 10.marta tiesas sēdi par neattaisnojošu. 2021.gada 3.februārī pieteicēja saņēmusi vēstuli, ka lietas izskatīšana tiks organizēta videokonferences režīmā, taču 2021.gada 10.februāra pavēstē norādīts, ka tiesas sēde notiks Valmierā, Voldemāra Baloža ielā 13A, LV-4201 (tiesas zāle Nr. 1).

Senatoru kolēģija konstatē, ka pieteicēja atbilstoši tiesas pavēstē norādītajam uz lietas izskatīšanu 2021.gada 10.martā ieradusies Administratīvās rajona tiesas Valmieras tiesu namā, taču pieteicējai paskaidrots, ka tiesas sēde klātienē nenotiks (*lietas 39.lapa, 2021.gada 10.marta tiesas sēdes audioieraksta 00:06:28–00:09:16*). Senatoru kolēģija atzīst, ka tiesa nav bijusi konsekventa norādēs par lietas izskatīšanas norises vietu un formu. Tieši pavēste lietas dalībniekam ir saistoša (Administratīvā procesa likuma 130.panta pirmā daļa, 135.panta otrā daļa). Savukārt tiesa nepamatoti lielāku nozīmi ir piešķīrusi 2021.gada 3.februāra vēstulē norādītajam un kļūdaini pieteicējas neierašanos uz tiesas sēdi atzinusi par neattaisnojošu. Tomēr šāda tiesas rīcība nav novedusi pie nepamatota pieteicējas tiesību uz taisnīgu tiesu ierobežojuma. Tiesa pieļauto kļūdu ir izlabojusi, 2021.gada 10.marta sēdē apmierinot pieteicējas lūgumu un atliekot lietas izskatīšanu. Tādējādi tiesa ir nodrošinājusi pieteicējas tiesības uz lietas izskatīšanu mutvārdu procesā.

Savukārt bez ievērības atstājama pieteicējas norāde, ka tiesa sēdē nav piekritusi pieteicējas lūgumam izvērtēt lietā esošos rakstiskos pierādījumus. Pieteicēja nav konkretizējusi, kādus pierādījumus tiesa spriedumā nav vērtējusi un kāda tam ir ietekme uz izskatāmās lietas rezultātu.

[5] Rezumējot minēto, senatoru kolēģija atzīst, ka pieteicējas kasācijas sūdzībā norādītie apsvērumi nerada šaubas par rajona tiesas sprieduma tiesiskumu. Izskatāmajai lietai arī nav nozīmes judikatūras veidošanā. Tas ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu un 338.[1]panta otrās daļas 2.punktu, senatoru kolēģija

nolēma

Atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar SIA „Lejaskrāces" kasācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2021.gada 14.maija spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore L. Paegļkalna Senatore Dz. Amerika Senatore V. Krūmiņa